

IPOLYSÁGI KOPOGTATÓ

Az Ipolyási Református Egyházközség értesítő lapja 6. évf. 2009/3

Ünnepi körlevél

„Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és azért jövének, hogy tisztességet tegyünk néki.” (Mt 2,2b)

Karácsonyt Ünneplő Szent Gyülekezet! A karácsony általában mindig két irányba mozgósít bennünket. Egyrészt örvendezünk annak, hogy újra itt van az évnek az az időszaka, amikor több szabad napot tudhatunk magunkénak, amit együtt tölthetünk családjainkkal. Másrészt a karácsony előtti napjainkat meghatározza az évek óta egyre erőteljesebbé váló vásárlási láz. Ez abból fakad, hogy szeretnénk szeretteinket, közelállóinkat valamivel mindenféleképpen megajándékozni. Az üzletek hosszabb, napjainkban vasárnaponkénti nyitva tartása is erre ösztönöz. Vonz az a sok minden, ami a ilyenkor felkerül nemcsak az üzletek polcaira, hanem – úgy véljük – felkerülhet a mi ünnepi asztalunkra is.

Viszont ami nagyon fájó, amivel mint keresztyének mindannyian szembesülünk az, hogy a 21. szá-

zad elejére az ember – sok esetben a magát keresztyénnek valló is – elfeledkezett a karácsony lényegéről. Karácsonykor ugyanis Isten a lehető legnagyobb ajándékot adta az embernek, amelyet Luther Márton mindannyiunk által ismert énekében így fogalmazott meg:

„Már lehozta az életet, Mely Istennél volt készített, hogy ti is véle éljétek, Boldogságban örvendjétek.” (316. dics. 4.)

Ezért szomorú az, amikor karácsonykor minden fontosabbá válik Jézus Krisztusnál, Aki önmaga a karácsony lényege, ünneplésünk középpontja.

A napkeleti bölcsek egész útjuk során azt a fényes csillagot figyelték, amelyik megjelent az égen. Azt követték még akkor is, amikor Heródes gazdag palotájában voltak. Nem vonta el figyelmüket a fényűzés és a gazdagság. Pedig maradhattak volna ott is, de szívük minden vágya az volt, hogy találkozzanak a világ Üdvözítőjével. Így jutottak el Jézushoz és tisztos-

séget tettek neki. A bölcsek Jézus előtti megjelenése és tisztességtelvése ugyanis azt jelentette, hogy az emberi bölcsesség meghajol az Isten szeretete előtt. Ajándékaikkal és imádatukkal kifejezték azt, hogy az ember élete akkor teljesedik ki igazán, amikor az Isten szeretetének vonzaskörébe kerül.

Mindezek fényében elmondhatjuk, hogy fontos feladatunk van mindannyiunknak nemcsak most, hanem minden karácsony alkalmával. Tisztességet kell tennünk azzal, hogy igazi, megszentelt karácsonyi ünneplésünk által is felmutatjuk azt a többletet, amelyre az Üdvözítőbe vetett hit által jutunk. Rá kell mutatnunk, hogy milyen szegényes emberlétünk és minden ünneplésünk a földre jött isteni szeretet nélkül. Mi vagyunk hivatottak ezt elmondani, akik már hódoltunk, és életünkkel,

szolgálatunkkal naponta hódolunk Jézus előtt. Hisz ki más tudna utat mutatni ebben a sokféle kísértéssel teli világban.

A karácsonynak tehát egy egész életre kiható jelentősége van: egy egész élettel szolgálni annak, Aki azért jött, hogy megtaláljuk Istentől rendelt utunkat, neki dicsőséget adjunk, s az emberek között pedig a békességet és a jóakaratot szolgáljuk.

A Szlovákiai Református Keresztény Egyház Zsinatának lelkészi és világi elnökeként ezzel kívánunk mindenkinek áldott karácsonyt és boldog új esztendőt.

Atyafiságos köszöntéssel:

Fekete Vince
főgondnok

Fazekas László
püspök

Urunk szeretetében megélt karácsonyi ünnepeket, és áldásaiban gazdag új esztendőt kívánunk mindenkinek!
A presbitérium.

Gyülekezeti alkalmaink

- » Istentisztelet minden vasárnap 11:00 órai kezdettel.
- » Imaóra minden vasárnap 15:00 órakor az Oros Optikában.
- » Bibliaóra csütörtökönként 16:45-től az Oros Optikában.
- » Filmklub: Minden hónap második keddjén 17:00 órakor.
- » KT szerdánként
- » Hittanok:

Szerda:	10:50 Pongrácz Lajos Alapiskola
	11:45 Pongrácz Lajos Alapiskola
	12:35 Pongrácz Lajos Alapiskola
	13:25 Pongrácz Lajos Alapiskola
	14:45 KT a bibliaórák teremben
	15:30 Hittan a bibliaórák teremben
	16:15 Hittan a bibliaórák teremben
Csütörtök:	12:35 Fegyverneki Ferenc Egyházi Gimnázium
Péntek:	09:45 Palást
	12:15 Ipolyszakállos

Ünnepi alkalmaink

2009. december 18-án Karácsonyi kézmelengető a főtéren 17:00 órai kezdettel.
2009. december 24-én 15:00 órakor ünnepi istentisztelet a gyermekek szereplésével.
2009. december 25-én Ünnepi istentisztelet 11:00 órától úrvacsoraosztással egybekötve. 14:30 órakor Ipolyszakálloson a gyermekek szereplésével.
2009. december 26-án Ünnepi istentisztelet 11:00 órakor.
2009. január 1-én Évkezdő istentisztelet 11:00 órától.
2010. március 22-27. Evangelizáció. 22-24 Park Sung Kon, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház misszionáriusa tartja az evangelizációt. 23-án délután előadást is tart a hazájáról Koreáról ill. az ottani egyházzal, ébrdésről. 25-27-ke között az evangélikus testvérek meghívott evangelizátora fog szolgálni.

*Egy hozzánk érkezett
karácsonyi levél...*

Közeledik egy születésnap. Erre az alkalomra évente ünnepeket rendeznek az emberek, és ebben az évben sem lesz ez más képp. Sok-sok ember ajándékokat vásárol, a tévé és a rádió sem feledkezik meg emlékeztetni az embereket erre a közelgő születésnapra. Olyan jó látni, hogy legalább évente egyszer az embereknek eszébe jut ez az alkalom. E születésnap megünneplése már sok-sok évvel ezelőtt elkezdődött. Kezdetben még tényleg arról szólt az ünnepség, amit értük tett az Ünnepelet, de mára már úgy fest a dolog, hogy nagyon kevesen értik meg, hogy mi is ad okot a valódi ünneplésre.

A családok és a barátok ugyan összegyűlnek, de nem ismerik az ünnep jelentőségét. Így tavaly is megtartották a nagy születésnap ünnepséget, az asztal tele volt mindenféle jóval, ami szem-szájnak ingere, a díszítés is álomszép volt, és mindezt rengeteg gyönyörű csomag egészítette ki.

De mi történt ekkor? Az ünnepeletet, akiről ez az egész alkalom szólt, elfelejtették meghívni.

Amikor elérkezett a nagybetűs

NAP, és az ünnepelet mégis megérkezett, bezárt ajtó fogadta, pedig annyira szeretett volna velük együtt lenni. Igaz, mindez nem volt számára meglepő, hiszen az utóbbi években egyre csak zárt ajtókkal találkozott.

Hívatlanul ugyan, de az ünnepelet mégis beosont a házba és a sarokban álldogálva figyelte a történéseket. A családtagok ettek, ittak vagy már félig részegen gusztustalan vicceket meséltek, és nagyokat hahotáztak rajta, legfőképpen akkor, amikor egy hatalmas ember, piros ruhába öltözve belépett a szobába, ő is eléggé tántorgott már. Belehuppant egy fotelba és a gyerekek sikongatva rohantak hozzá és kiabáltak: Santa Claus, Santa Claus! Úgy tűnt, mintha ez az egész ünnepség az ő tiszteletére tartatott volna. Éjfélkor egymást ölelgetve, jókívánásokat mondtak egymásnak. Az ünnepelet is várakozással tárta ki a karját, hogy valakit megöleljen. De mi történt?

Senki sem ment oda hozzá. Elérkezett a csomagosztás ideje, mindenki nagy várakozással bontogatott. Mikor már minden csomag gazdára talált, az ünnepelet körülnézett, hátha számára is tartogattak egy kis ajándékot.

Gondoljuk csak el, hogyan is éreznék magunkat, ha a mi születésnapunkon mindenki kapna ajándékot, csak éppen mi, az ünnepeket nem???!!

De itt mégis így történt, az ünnepelt számára nem volt sem meghívó, sem egy kis hely az asztalnál, sem ünnepi ajándék, így aztán távozott a házból. Minden évben egyre romlik a helyzet: az emberek inkább emlékeznek a finom ételekre és italokra, a nagy ünnepekre, de magáról az Ünnepeletről teljesen megfeledkeznek. Pedig Ő olyan boldog lenne, ha ebben az évben, ha 2009 karácsonyán megengednék Neki, hogy belépjen az életünkbe, részese lehessen az ünnepeinknek, de ugyanúgy részese a sima hétköznapjainknak is. Annyira jó lenne, ha végre megértenénk, hogy több mint 2 ezer éve azért jött el Jézus Krisztus erre a földre karácsony estéjén, hogy aztán önként életét adja a kereszten, nagypéntek napján, a mi megmentésünkért. A legkevesebb, amit ezért elvárhatna, hogy teljes szívvel higgyük ezt, és engedjük át neki szívünkben a főhelyet.

És még valami: mivel oly kevés ember hívja meg életébe az

Urát, ezért Ő maga is megrendezi az emberi elképzelést teljesen felülmúló lakomáját. Még mindig tartanak az előkészületek, ma sok meghívó küldetett szét – ez a levél volt az egyik, ami most itt köztünk hangzott el, és külön-külön személyre szól mindannyiunknak. Az Úr szeretné tudni, hogy elfogadjuk-e a meghívását, hogy névre szóló helyet készítsen számunkra, és arany betűkkel írja be nevünket a meghívottak nagy könyvébe. Csak azok léphetnek be a mennyei lakomára, akiknek a neve szerepel ebben a könyvben. A többiek kinn maradnak, pontosan úgy, ahogy Jézus is kinn maradt az ünnepeikből, az életükből és a hétköznapjaikból. Azért olvastuk fel ezt a levelet, mert most még lehet, most még szabad helyet adni az életünkben az ÜNNEPLETNEK és ugyanúgy elfogadni az Ő meghívását a mennyei asztalhoz. A meghívás szeretettel szól mindenki felé és a választ mindenki maga kell, hogy kimondja Jézus Krisztusnak, aki most is itt van köztünk, és oly jó lenne, ha most nem az ajtón kívülről kellene végignéznie az ünneplésünket.

A templomépítés története IV.

Az alábbi cikk a **Honti Lapok 1906. október 6-i** számából van teljes egészében átvéve. A cikk első része az Ipolysági Kopogtató előző számában olvasható.

Majd Baltik Frigyes dr. püspök teljesítette az oltári szolgálatot, és a felszentelést a következő beszéddel:

Kegyelem, szeretet és békeség Istentől a mi atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. Ámen.

Szeretett atyámfiai az Úrban! Új házba jöttünk; jöttünk, hogy azt Isten templomává avassuk. Felszenteljük pedig azt az evang. egyház gyakorlatára szerint az apostoli elvek alapján: igével és imával; mert mind, ami felszenteltetik igével és imával szenteltessek fel. Ama ige, amelynek alapján a felszentelés ma történik meg, János jelenéseinek (21,3) ama szava:

Íme, Istennek hajléka az embereknél Isten ugyan nem lakozik emberi kézzel készített hajlékokban, de a keresztyén templomnak feladata, hogy ott Isten dicsérettessék, és az emberekben legyen Istennek hajléka a hit által, amely az ige hallásából képződik az emberekben. Ahol ez van, ott lakozik az Isten is.

Krisztus urunk tanításai közt egyike a legszebbiknek, hogy aki őt szereti, beszédét tartja, az ő atya és szereti azt, és hogy ahhoz mennek és annál maradnak. Tehát ott a vigasztaló

szent lélek az emberek szívében hajlékot emel Istennek.

Pál, a nagy apostolunk, egyike a legszebb tanainak, hogy a keresztyén ember Istennek temploma. Ha pedig János, az apostol mutat ama hajlékokra, ahol Isten az emberekkel vagyon, az a boldogságunk ama állapota, ahol semmi könnyhullatás és fájdalom nem lesz többé, és Isten az emberekkel léssen. Ezen hajléknak földi alkotója a keresztyén templom. Igen, itt Isten az emberekkel vagyon.

Van pedig:

Mert itt a boldogok hallgatják Isten igéjét. Isten igéjét, úgy, amint azt kinyilatkoztatta maga az Isten, amint azt hirdették a próféták, Jézus Krisztus és az ő apostolai, amint meg vagyon írva a szent írásban, szóval hallgatjuk itt Krisztus Urunk evangéliumát, mert minden a Krisztust vallja. Az evangélikus egyház ezen elvénél fogva ezen hajlékban is, mint Isten házában más szó nem fog elhangzani: itt egyedül hirdettetni fog az Isteni örök ige, hirdettetni fog a bűnös embereknek, hogy lelkük üdvét nyerjék az ige alapján, Jézus érdemeiért. Mert ha az evangélium rövid szent igéit nézzük, az Jézusnak ama mondata: úgy szerre Isten e világot hogy, hogy az ő egyetlen szülött fiát adá, hogy minden valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök életet vegyen. Istennek kegyelme az ő fiában, a Jézus Krisztusban hirdet

teni fog itt minden ember fiának, hogy tapasztalja miszerint az evangéliom Istennek hatalma minden hívőknek.

S adjunk hálát az úrnak, hogy Ipolyságnak kis evangélikus nyája azon szívből fakadt óhaja következtébe, hogy Isten igéjét hallgassák, hozzá fogott a nagy munkához és Isten segedelmével és a testvérszeretnek segítségével építette az Úrnak ezen szép templomát s bírja Isten országainak jelét, Istennek hajlékát. Hála legyen Ipolyság nemes városának, hogy a templomtelket emberbaráti szeretetből ajándékozta evangélikus lakosainak. Dicséjük az Istent, hogy magyar hazánkban van szabad vallás gyakorlatunk, ami saját templomunkban hallhatjuk Istennek szent beszédét az emberek üdvéről a Jézus Krisztusban.

Igen, a keresztyén templom Istennek hajléka az emberekkel mert itt az imádság házában meghallgatja a kegyelem Istene a hívők imáit.

A keresztyén templom imaház. A név magától az üdvözítőtől ered, aki a templomot az imádság házának nevezte el. E templomban is a hívők imái fognak emelkedni az egek Urához. Imádkozunk a templomokban minden emberekért. A szeretet törvénye fő jellege a keresztyénségnek. S ha imában emeljük szívünket az emberekért, üdvöt, áldást, jót kívánunk nekik, s kérjük azt az imában, a legfőbbesében gyakoroljuk Krisztus törvényét a szeretetről. Imádkozunk templomainkban a királyért, imádkozni fogunk ezen templomban ma is királyunkért, hogy a kegyelem Istene szaporítsa

éveit s boldoggá tegye uralkodását. Imádkozni fogunk a hazáért. A magyar evang. egyház sohasem állott távol a hazaszeretettől, s a magyar haza felvirulása imáinak hő fohásza volt mindig. Itt a templomban itt, az oltárnál, lelkünk nyugalma a szákramentomban keressük, imával és fohással közeledni fognak a kegyelem Istenéhez. A házassultak itt házasságukra áldást fognak kérni, ide fognak hozatni kisdedek a Jézushoz s imában oltalmában ajánlatni fognak a kereszteselés fürdőjében, itt vigaszt fog keresni a szenvedő és könnyhullató főképp, mikor családja drága tagját átadja a por nyugalma-nak.

A imádság háza, e ház, mert az ima Istenhez szól, Istennek hajléka ez az emberekkel.

Kérve tehát benneteket atyámfiái, megnyitva legyen ezen templomunk ajtaja és ti nyissátok benne szíveiteket a kegyelem Istenének, hogy boldogok legyetek az Isten szent beszédének meghallgatására és boldogok, amidőn imátokat meghallgatja az irgalmas Isten.

Szent tehát ezen hely: Istennek hajléka az emberekkel. Legyen szent, és mi szenteljük azt fel Istennek nevében. Ámen.

A beszámoló a következő számban folytatódik...

ÉPÍTŐ TESTVÉRGYÜLEKEZETI TALÁLKOZÓ

A testvérgyülekezeti találkozó közösségformáló emberi kapcsolatokat kezdeményező és erősítő alkalom.

Az Ipolysági Református Keresztyén Egyházközség és a váci felsővárosi református gyülekezet már több mint egy évtizede létesítette és azóta is rendszeresen élte a testvérgyülekezeti kapcsolatot. Itt meg kell említeni, hogy Ipolyság és Vác önkormányzatának is van testvérvárosi kapcsolata, így a két kapcsolat tulajdonképpen erősíti egymást. A gyülekezetek hívei évente egyszer -hol Vácott, hol Ipolyságon- egy közös istentiszteleten találkoznak, majd közös városnézésen, szeretetvendégségen vesznek részt.

Az idén -okt. 18-án- 18 ipolysági hívő látogatott el Vácra, ahol Fónagy Miklós lelkipásztor, Kiss Csongor gondnok és a presbitérium tagjai fogadták az Izsmán Jónás ipolysági lelkész és Oros Zoltán gondnok vezetésével érkező vendégeket.

A találkozó hagyományaihoz tartozik, hogy az istentiszteleten a vendéglelkész hirdeti az igét.

Izsmán Jónás Pál apostolnak Timóteushoz írott második levele első részének versei alapján hirdette az isteni üzenetet. Pál -a mester- bátorságra biztatja fiatal tanítványát. Börtönében sínylődve nem a kétségbeesés lesz úrrá rajta, hanem a törhetetlen hite által gerjesztett akarat, amit kevésbé tapasztalt hitsorsosára is át akar ruházni. Inti: ne tántorodjék meg, s ne tévesszék meg a hamis tanítások. Ezzel a vezérfonallal fűzte egybe az igehirdető a prédikáció egyes részeit és az illusztrációként bele-tűzdelt versrészleteket.

Jelen esetben a vendégek váci családoknál ebédeltek. Aztán a gyülekezeti teremben beszélgettek, a lelkészek és a gondnokok pedig a közeljövő teendőit vitatták meg. A váciak ígéretet tettek, hogy az adventi első vasárnap perselypénzével az ipolyságiak gyülekezeti központjának építését támogatják.

A búcsúzás a viszontlátás reményét csillantotta meg a hívek tekintetében.

Korpás Pál

A presbitérium 2009. december 13-i üléséről

Jelenlévők: Bakai Péter, Horváth László, Mészáros Lajos, Soltész Béla, Sztranyák Éva presbiterek, Oros Zoltán gondnok, Izsmán Jónás lelkész

Oros Zoltán gondnok beszámolt arról, hogy a 2009-es évben milyen munkálatokat sikerült megvalósítani. Habár ez évben később kezdtünk, mégis sikerült felfalazni a parókia emeleti szintjét, ill. a koszorú is rákerült a napokban. Az épület imaház részét sikerült tető alá hozni, ill. a tűzfalakat felfalazni. A következő évben az épület parókia részét kellene mielőbb lakhatóvá tenni. Jó lenne ha tudnánk használt cserepeket hozni a németországi Bielefeldből, mert sok pénzt megtakaríthatnánk vele. A presbitérium meghallgatta és el-

fogadta Oros Zoltán beszámolóját.

Mészáros Lajos pénztáros beszámolt a gyülekezet 2009 évi gazdálkodásáról. A presbitérium a beszámolót egyhangúlag elfogadta.

A presbitérium számba vette a tartozásokat, és azt a döntést hozta, hogy amint arra lehetőség nyílik, először Bakai Péternek legyen visszaadva a faanyag ára, amit ő saját pénzéből fizetett ki, másodsorban pedig Nemcsok István magánvállalkozónak törlesszük a tartozásainkat.

Izsmán Jónás beszámolt a Magyarországról befolyt adományok felszálásáról. A presbitérium meghallgatta és elfogadta a beszámolót.

A cserép felrakásánál több városi képviselő, ill. katolikus testvérünk is segített. Köszönet érte!

Adomány az épülő református imaház javára

A Human International polgári társulás kezdeményezésére jótékonyági ruhabörze és vásár megrendezésére került sor ez év december 12-én, szombaton a társulás raktárában, melynek az volt a célja, hogy az eladásból befolyt összeget az épülő református gyülekezeti központ javára fordítsák. Az ezt megelőző héten keresett fel bennünket Vida József, a társulás elnöke és Molnár László ügyvezető igazgató, akik jelezték támogatási szándékukat. Mi, természetesen, örömmel vettük ezt a lehetőséget. Az idő nem volt éppen kedvező, ugyanis zord hideg köszöntött ránk, de ennek ellenére viszonylag szép számú látogató kereste fel a vásárt, ahol meleg káposztalevest is felszolgál-

tak. Jóleső érzés töltött el, amikor Molnár úr megemlítette, hogy volt olyan adakozó is, aki mindenféle ellenszolgáltatás nélkül 50 €-val támogattott bennünket.

Ezúton a magam és a református egyházközség minden tagja nevében szeretném megköszönni a társulás vezetőinek a felajánlott önzetlen támogatást, ami végül is egy szép összeg, 600 € lett, amit Izsmán Jónás lelkészünk vett át. A közelgő ünnepek alkalmából kívánunk a Human International minden tagjának békés, boldog karácsonyi ünnepeket és sikerben gazdag új esztendőt.

Oros Zoltán

TÁMOGATÓINK

2009. október 19 és december 13-a között a következő adományok érkeztek gyülekezeti központunk támogatására:

Gyülekezetektől: 1 gyülekezettől érkezett 210 €. Sajnos, nem tudtuk megállapítani, hogy melyik gyülekezetről van szó.

Magánszemélyektől: 16 személy összesen 712 €-öt adakozott.

Intézményektől: A Human International 600 €-val támogatta gyülekezeti központunk építését.

Csala Enikő:

Karácsonyi vers

Miről súg a szív, a lélek?
S mivel van teli az élet?
Bárhová mész, s bármit csinálsz,
Otthont oly nehezen találsz!

Mert az otthon, tudod, mit rejt?
Mely fészek, nyugodt élet.
Mindenki csak erre vágyik,
De szívünkben bú virágozik.

Istállónak csöndes zuga,
Jézusunknak az otthona.
Ott van igazi békesség,
Mennybéli királyi felség.

Drága Jézus, édes Urunk,
Add meg nekünk a nyugalunk!
Nem kell arany, nem kell kincs sem,
Legyen meg az üdvösségem!

Minden földi kincsnél nagyobb
Értünk hozott áldozatod.
Ha szívünkbe e tény honol,
Meleggé válik az otthon.

Hintsétek szét a világon!
Mindenkinek e hír szálljon!
Ha nálad is megszületik,
Életed kiszínesedik!

Ettől szép e pompás ünnep,
Csillag gyúl a fán s a szívben.
Gyermekek arcán az öröm,
Szüleik szemében a könny.

Szeretetnek az ünnepe,
Istenünknek csodás terve.
Értünk jöttél a földre le,
S érted változhatunk csak meg.

Emberek, kik köztünk éltek,
Nézzetek már fel az égre!
Minden csillag, ami ragyog,
Atyánk gazdagsága van ott!

Hagyjatok el minden rosszat!
Teremtetek otthont, újat!
Mert otthona csak annak lehet
Hol Jézus lakik, s a szeretet!

E szent ünnep minden perce,
Legyen fény az életedbe'!
Változz meg, ha életre vágyasz!
Biztonságot nála találsz!

Minden napon egész évben
Gondolj rá, ki érted jött el!
Legyen szent e drága nap már,
**MERT TERÁD ÍGY
ÜDVÖSSÉG VÁR!**

Ipolyság, 2009 decembere

Az igazi szeretet az 1 Korinthus 13 karácsonyi változata

Ha a házamat fenyőágakkal, gyertyákkal, égőkkel és csilingelő harangocskákkal díszítem fel, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint díszletrendező.

Ha a konyhában fáradozom, karácsonyi süteményeket sütök kilószámra, ízletes ételeket főzök, és az evéshez csodálatosan megterített asztalt készítek elő, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint szakácsnő.

Ha a szegénykonyhán segédkezem, az öregek otthonában karácsonyi énekeket énekelek, és minden vagyonomat segélyként elajándékozom, de az emberek felé nincs bennem szeretet, mindez semmit nem használ nekem.

Ha a karácsonyfát csillogó angyalokkal és horgolt hópelyekkel díszítem fel, ezernyi ünnepen veszek részt, a templomi kórusban énekelek, de Jézus Krisztus nincs a szívemben, akkor nem értettem meg, miről is szól a karácsony.

A szeretet félbeszakítja a sütetést, hogy megölelje gyermekét.

A szeretet hagyja a lakásdíszítést, és megcsókolja a házastársát.

A szeretet barátságos az időszüke ellenére is.

A szeretet nem irigyel másokat házukért, amiben jól kiválasztott karácsonyi porcelán és hozzáillő asztalterítő van.

A szeretet nem kiált rá a gyerekekre, hogy menjenek már az útból, hanem hálás érte, hogy vannak, és útban tudnak lenni.

A szeretet nem csak azoknak ad, akiktől kap is valamit, hanem örömmel ajándékozta meg épp azokat, akik ezt nem tudják viszonzni.

A szeretet mindent elvisel, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.

A szeretet soha el nem múlik.

A videojátékok tönkremennek, a gyöngyörök elvesznek, a számítógépek elavulnak.

De a szeretet ajándéka megmarad.

B o l d o g k a r á c s o n y t !

Az Ipolysági Református Egyházközség folyószámlája: 0028611663/0900 Adományait, illetve az egyházfenntartási járulékot (4 €) az istentiszteleti alkalmazások előtt vagy a fenti számlaszámra juttathatják el.

E lap megjelenését egy magát megnevezni nem kívánó testvérünk támogatta.

Cím: Izsmán Jónás (Oros Optika), Hlavné námestie 20; 936 01 Šahy;
Tel.: 0904-941-236 email: izsmanjonas@gmail.com web: ipolysag.try.hu